

Mutual Mèdica

Junta General extraordinària de l'any 1932

CONVOCATORIA

El Consell Administratiu de la Mutual Mèdica del *Sindicat de Metges de Catalunya*, en sessió del dia 25 de maig de 1932, acordà, en virtut de les facultats que li concedeixen els articles 27 i 28 del Reglament vigent, convocar Junta General Extraordinària pel propvenient dia 17 de juliol, a les dotze del migdia, a la Sala d'actes del CASAL DEL METGE, Via Laietana, 31, Barcelona, per a tractar del següent

ORDRE DEL DIA

Proposició d'ampliació del Reglament.

(Conversió voluntària dels socorsos de Vida en socorsos de Vellesa.)

Barcelona, 25 de maig de 1932.

El President,
JOSEP MESTRE I PUIG

El Secretari,
JOSEP TRENCHS I CODOÑÉS

Assumptes que es sotmeten a la Junta General extraordinària que es publiquen en el mateix ordre en què consten en l'Ordre del Dia.

Proposició que es sotmet a la Junta General Extraordinària

Conversió voluntària dels socorsos de vida en socorsos de vellesa

És indubtable que el socors de vida és de necessitat absoluta mentre el mutualista té els fills petits, a fi de subvenir les despeses de llur instrucció, i també mentre visqui la seva esposa, a fi d'assegurar-li la vellesa, en el cas que ell falti.

Però, si el mutualista ha tingut la fatalitat de perdre esposa i fills, per què necessita els socorsos de vida? De què li ha servit pagar derrames i més derrames durant la seva joventut?

Presentat aquest cas, les derrames pagades, pels mutualistes representen per ell un capital llen-

cat tant més llastimosament com més estreta pugui ésser la seva situació econòmica.

A un mutualista vell, sense esposa ni fills i en situació econòmica precària, li vindria com l'anell al dit el poder convertir els socorsos de vida, que ja no necessita, en socorsos de vellesa que, en la situació en què es troba, per no poder comptar amb l'auxili dels seus, encara li són més necessaris.

Aquesta solució és tècnicament factible, i els socorsos de vida en la mutualitat adquireixen, per aquest fet, una superioritat indiscutible sobre tota altra mena de socorsos de vida de qualsevulla Companyia.

Sense estar en vigor la proposició que presentem, són els socorsos de vida de les Mutuals realment més econòmics que en qualsevulla Companyia d'Assegurances, però té la contra de què, en deixar de pagar les derrames, es perden tots els drets, no existeix el que se'n diu "pòlissa lliberada" ni "rescat".

A base de la proposició que presentem, pot haver-hi, a partir d'una certa edat una pòlissa lli-